

Hoogwerkende voorzieningen

Ik wil toch wel even iets leuks melden!

De goot was al jaren lek en na een paar geïmproviseerde oplossingen was het nu toch echt nodig voor een gehele renovatie. Het water liep naar binnen en de planten in de vensterbank van Adri en Els konden al het vocht niet meer verwerken. Wat een geduld hebben deze mensen en wat nemen ze vaak met (te) weinig genoeg als het gaat over de technische staat van het pand. Wat mij gelijk even van het hart moet over hun bediening.

Er zijn een paar dingen, hoe groot je geloof ook is die je nodig hebt om het vol te houden om hier boven te wonen.

Persoonlijk geloof dat God je voor deze taak roept, gebed en bemoedigen van je mede broeders en zusters, en mede schouders om ook de praktische zaken samen te dragen. Na gebed is het merken dat je er niet alleen voor staat een sterke motivatie om door te (kunnen) gaan.

O ja, ik as bezig om iets leuks te melden hoewel als wij hen geven wat zij nodig hebben, wij nog heel lang van elkaars bedieningen kunnen genieten. Na dat de stukken hout van de goot naar beneden waren gekomen belde Adri mij op. "Er moet nu wat gebeuren en als jij er geen tijd voor hebt dan moeten we er een bedrijf maar bij halen om het op te lossen." Nu moet u weten dat het niet zo'n leuk klusje is en dan die hoogte. Eigenlijk moest de hele voorkant in de steigers om het te kunnen klaren. Ik had vroeger last van hoogte vrees en een zeer groot minderwaardigheidscomplex, maar beiden heb ik samen met God leren overwinnen.

Om kosten te besparen besloot ik om de reparatie te doen, lopend op de goot met een gordel om die verbonden was aan een stevige schoorsteen. De eerste dag heb ik zo gewerkt en het ging steeds relaxter. Op deze zelfde dag begon toevallig (soms is dat wat God je "toe laat vallen") aan de overkant van de weg het Helders schildersbedrijf het gebouw de koploper te schilderen en zij hadden daarvoor een telescoophoogwerker. U weet wel zo'n ding met een bakje en dat heel hoog kan en als je deze zou willen huren ben je wel met elkaar 1000 euro kwijt. Ik stond in de goot en Adri in het dakraam en ik zei; "zie je die prachtige hoogwerker?!" Adri zei; "Dat is wel zuur zij zo'n ding en jij maar martelen." Ik zei tegen hem dat ik het juist mooi vond, want ik zie mogelijkheden.

Even een praatje gemaakt, maar hij kon niet uitlenen zonder toestemming van zijn baas. De baas deed erg moeilijk en gelijk heeft hij, ik had hem niet uitgeleend, veel teveel risico als er iets gebeurd. Maar toch gaf hij toestemming om er mee te werken en gratis, ik blij en heb de Heer daar ook voor gedankt. In de pauze van de schilders was ik niet gereed gekomen en toen kreeg ik de sleutels om 16:00 om het af te maken. U weet misschien niet hoe handig op die hoogte zo'n ding is, het is gewoon geweldig. En zeker voor mijn rug die de laatste tijd weer kwakkelt. Nu kon ik rechttop blijven staan de rubberen dakbedekking plakken in de goot en is hij voor minstens 60 jaar weer waterdicht. Met een mijnwerkerslamp op mijn hoofd heb ik doorgewerkt en om 23:00 zette ik hem moe maar voldaan uit aan de overkant van de straat.

De volgende dag moest hij boodschappen doen en ik mocht hem nog wel een uurtje gebruiken. U kunt zich wel voorstellen hoe blij ik daarvan werd, want er moest nog van alles gebeuren. Tijdens het werk dankte ik God voor dit gemak en zei dat het toch wel heel fijn zou zijn als ik hem langer zou kunnen gebruiken. Na 1,5 uur waren ze terug, ik heb de hoogwerker weer terug gezet, en wilde de sleutel terug geven. Een telefoontje, een spoedklus, wie zou ze deze spoedklus bezorgt hebben? Een uurtje of 2 zouden ze weg zijn..... of ik hem nog nodig had?

Ik heb een klein vreugde dansje uitgeveord met de nodige woorden van dank aan onze Hemdelse Vader. Om dit lange verhaal wat korter te maken, ze waren pas om 15:30 terug en toen hoefde ze hem niet meer voor dat laatste halfuurtje. Ik heb nog mooi een uur met een van de schilders over het geloof gepraat en ook hij kon moeilijk ontkennen dat toch wel op een heel wonderlijke manier voorzien had.

Tot ziens en ik hoop niet pas in de hemel,
Bertus Kramer